

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8T/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010232
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8721010232.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Richard Bureš, v trestnej veci proti obžalovanému G. L. a spol., na hlavnom pojednávaní 1. júla 2021 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ G. L. , nar. XX.XX.XXXX v D. - E. E.,
trvale bytom D., E. XXXX/XX,
t. č. vo väzbe od 11.11.2020 v ÚVV a ÚVTOS Prešov a

2/ A. L. , nar. XX.X.XXXX v D.,
trvale bytom D., E. XXXX/XX,
t. č. vo väzbe od 13.11.2020 v ÚVV a ÚVTOS Prešov

s ú v i n n í , ž e

v čase okolo 20.00 hod. dňa 11.11.2020 začali búchať a kopať do vchodových dverí rodinného domu na ul. T. č. XXX/X v D., kde G. O., nar. v roku XXXX, ktorá je spoluvlastníkom uvedeného rodinného domu a má v ňom aj trvalé bydlisko, pootvorila vchodové dvere a G. L. s A. L. sa dožadovali vstupu do domu, pričom G. O. ich do domu nechcela pustiť a poslala ich preč, kde v čase keď táto chcela zatvoriť vchodové dvere, G. L. a A. L. silou, napriek jej nesúhlasu a odporu dvere pretlačili a neoprávnene vnikli do rodinného domu, kde ich G. O. v kuchyni opätovne vyzvala, aby z domu odišli, na čo nereagovali a G. L. ju rukou chytil pod krk, následkom čoho G. O. spadla na zem, avšak týmto konaním jej neboli spôsobené žiadne zranenia, následne G. O. vyšla z domu za účelom privolania pomoci, kde potom ako sa G. O. vrátila do domu a oznámila obžalovaným, že zavolala políciu, tak G. L. a A. L. z domu odišli, pričom obaja obžalovaní vedeli, že poškodená je osobou vyššieho veku,

t e d a

obaja obžalovaní
neoprávnene vnikli do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvali, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím a čin spáchali voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l i

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

a za to im u k l a d á :

obžalovanému G. L.

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 a 1 (päť a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovanému A. i L.

Podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 a 1 (päť a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie a zistil a ustálil skutkový stav tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal prvotné úkony v zmysle § 255 a § 256 Trestného poriadku, pričom zistil, že lehota na prípravu na pojednávanie bola v zmysle ust. § 247 ods. 1 Trestného poriadku pre všetky predvolané a upovedomené osoby zachovaná, prokurátor a obžalovaní nechceli uzavrieť dohodu o vine a treste, po prednesení obžaloby obhajcovia zaujali stanovisko, že s podanou obžalobou nesúhlasia. Poškodená G. O. si neuplatnila nárok na náhradu škody. Z dôvodu, že obžalovaní po poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásili, že sú nevinní, postupoval súd podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku, keď po zistení podmienok na vykonanie hlavného pojednávania a po poučení obžalovaných o ich právach umožnil prokurátorovi obžalovaných vyslychnúť.

Čo sa týka skutku, obžalovaný G. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritickom čase po vypití pol litra pálenky a jedného piva vošiel bez použitia násillia spolu so svojim synom A. L. do domu poškodenej, kde hľadal svoju manželku. Okrem nej sa v kuchyni nachádzala aj pani G., ktorá môže potvrdiť jeho nevinu. Jemu poškodená dovolila u nej v dome bývať, prítomnosť syna A. si tam však neželala, čo mu povedala dva dni predtým. Obžalovaný poprel, že by poškodenú chytil pod krk, že by ju bol sotil a trval na tom, že jej nenadával. Komunikáciu s ňou v tom čase považoval za normálnu. Pripustil len incident s poškodenou, keď chcel prejsť do obývačky s úmyslom nájsť tam svoju manželku. Toto mu dovolené nebolo, poškodená nesúhlasila, vzala metlu a bila ho ňou po chrbte. On sa tomu bránil, a keď metlu chytil a na jej výzvu pustil, ona spadla. Potom povedala, aby odišiel aj so synom von, čomu obaja vyhovel, pričom ona išla za nimi s tým, že ide volať policajtov, a on sa jej pýtal na dôvod.

Po prečítaní skorších výpovedí kvôli rozporom obžalovaný G. L. pripustil, že keď on vošiel do kuchyne, poškodená vytláčala syna A. von, že tam nemá čo robiť, že ho tam nechce. Taktiež potvrdil, že jeho chytila poškodená za sveter, za bundu a vyhodila ho vonku a povedala, že choď aj ty G.. To sa stalo pred tým, čo sa naťahovali o metlu. Je pritom pravdou, že keď syna A. poškodená vyhadzovala z domu, tak ho nasilu vytláčala z kuchyne, on nechcel ísť a čakal na neho, že pôjdu spolu.

Na nenásilnom vstupe do domu poškodenej trval vo svojej výpovedi aj spoluobžalovaný A. L.. Poukázal na vyjadrenie poškodenej, že on jej neublížil, že tam žiadne násillie nebolo. Do domu sa obaja dostali po tom, ako zaklopali na dvere a poškodená im otvorila. Pripustil hádku svojho otca s poškodenou ohľadne jeho mamy. Nikto nikoho nenapadol. Vtedy ich poškodená požiadala, aby odišli, čomu aj hneď vyhovel. Neskôr túto komunikáciu ohľadne ich požadovaného odchodu označil za hádku. Matku vtedy hľadali u poškodenej, u ktorej sa skryla z obavy z jeho otca.

Aj v tomto prípade súd odstraňoval rozpory v tvrdeniach tohto obžalovaného, pričom A. L. poukázal na svoje predošlé tvrdenie, že poškodená vzala na jeho otca metlu, udrela ho do nohy, otec ju strčil, a ona

spadla. Dodal, že vtedy tam boli asi pol hodiny. Poškodená asi 2 - 3 krát povedala, že majú obaja odísť. Je pravdou, že mu poškodená odkázala už predtým, aby tam nechodil, pretože on pil a vodil si tam kamarátov. Vtedy išiel do domu poškodenej, aby sa nič nestalo medzi jeho rodičmi.

Obžalovaný A. L. po oboznámení sa s výpoveďou spoluobžalovaného túto nenamietal.

Svedkyňa G. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená otvorila dvere, potom nadávala, bila ich metlou, nič sa tam podľa nej nestalo. Podľa nej je poškodená bláznivá ženská. Potvrdila, že sa v tom čase schovávala pred manželom v skrini v obývačke. V tom čase počula, že poškodená kričala a nadávala. Po prečítaní časti výpovede svedkyne z výsluchu konaného dňa 24.2.2021 vyplýva, že večer dňa 11.11.2020 bola u poškodenej, niekto začal búchať na okno, keď zistila, že ide jej manžel so synom dostala strach a skryla sa v izbe do skrine. Poškodená G. O. išla ku dverám. Tam sedela, kým neodišli. V tom čase počula, že sa jej manžel G. L. pýtal, kde ona je a ona mu vtedy nadávala „nech ide do piče,..“ Keď vyšla zo skrine, poškodená tam nebola, a keď sa vrátila povedala jej, že bola v Hoteli Gerlach volať políciu, ktorú potom spoločne čakali. Čo sa dialo, keď obaja vošli do domu poškodenej nevie, počula len nadávky.

Svedok W. D. komunikoval s poškodenou kritického večera, keď za ním do hotela prišla s tým, že sa jej niekto vlámal do domu, že chce volať políciu, nakoľko sa bála, pričom má vybitý telefón. Bola vystresovaná, vyklepaná, mala obuté papuče a ešte si všimol, že ťažko artikulovala.

Obaja obžalovaní navrhli, resp. sa spoločne s domnelou svedkyňou doslova domáhali toho, aby súd na hlavnom pojednávaní vypočul v pozícii svedka pani G., ktorá sa mala nachádzať v dome poškodenej v čase incidentu. Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní, svedkyňa G. L., ktorá nevedela ani jej meno, trvali na tom, že sa tam zmiernená osoba nachádzala. Obhajca A. L. navrhol pani G. vypočuť, pretože sa ju počas prípravného konania nepodarilo nájsť. Oboznámenými úradnými záznamami zo 14.11.2020 a 20.1.2021 na hlavnom pojednávaní mal súd preukázané, že príslušné orgány po vznesení obvinenia preverovali túto osobu, ktorú však nedokázali stotožniť. Dňa 13.11.2020 bol spísaný úradný záznam, z ktorého vyplýva, že osoba menom G. vo veku približne 65 rokov sa v čase spáchania trestného činu podľa vyjadrenia majiteľky v jej dome nenachádzala. Neprítomnosť tejto osoby vyplýva aj z úradných záznamov z prvotných procesných úkonov z dní 11.11.2020 a 12.11.2020, kde poškodená sa o nej nezmienuje. Rovnako sa v spise nenachádza ani zmienka o tejto proklamovanej skutočnosti vo výpovediach obidvoch obvinených počas ich výsluchov zo dňa 18.3.2021, ktoré boli vykonané za prítomnosti ich obhajcov. Čo je v tomto smere najpodstatnejšie vyplýva zo zápisníc o výsluchoch svedkyne - poškodenej G. O. zo dňa 12.11.2020 a 2.2.2021, a to, že žiadna ďalšia osoba okrem poškodenej, oboch obžalovaných a svedkyne G. L. sa na mieste činu nenachádzala.

Na základe uvedených poznatkov súd vyslovuje veľkú pochybnosť o tom, že sa pani Y. W., ktorej celé meno a priezvisko sa zainteresované strany a súd dozvedeli až pred druhým hlavným pojednávaním, skutočne v kritickom mieste nachádzala, a teda bola vo veci spôsobilá vypovedať v pozícii svedka. Súd tento návrh zamietol a na tomto názore zotrval aj po opakovaných návrhoch a žiadostiach, aby v tomto ohľade svoj názor prehodnotil.

Obžalobný skutok je v podstate postavený na výpovedi poškodenej G. O., a to v procesnom postavení svedka - poškodeného z výsluchu pred vyšetrovateľom vykonaného dňa 12.11.2020. Tento výsluch možno považovať za procesne spôsobilý. Trestné stíhanie bolo začaté neodkladným a neopakovateľným úkonom, a to zadržaním podozrivých osôb. Bola vypočutá po vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania, pričom zápisnica o tomto výsluchu bola na hlavnom pojednávaní so súhlasom procesných strán prečítaná. Za štandardných podmienok by bol výsluch vykonaný za použitia technických prostriedkov, čo si však vypočúvaná osoba neželala. Vzhľadom k tomu, že tento svoj postoj zdôvodnila pretrvávajúcimi zdravotnými problémami, momentálnym stresom, možno akceptovať, že vyšetrovateľ v súlade s uvedenou situáciou rozhodol správne, že netrval na zaznamenaní výsluchu poškodenej na kameru.

Z prečítanej výpovede svedkyne - poškodenej G. O. mal súd preukázané, že obaja obžalovaní u nej v dome po návrate z výkonu trestu prespávali, čo určitý čas tolerovala, i keď sa u nej nesprávali slušne. Nechcela ich mať v dome, lebo nemajú výchovu a pijú alkohol. Inak to bolo voči G. L., ku ktorej sa zľutovala, a dovolila jej bývať u nej. Niekoľko dní pred incidentom povedala jej ako aj jej synovi A., že jeho

v dome na noc nechce, i keď ju G. L. prehovárala, aby to dovolila. Uvedeného večera bol dom zamknutý, pričom zrazu počula, že pri dverách dakto kričí, kope a búcha do dverí. Po príchode ku dverám ich odomkla, dvere pootvorila a povedala im, že ich dnu nepustí a posielala ich preč. Oni sa chceli dostať dnu, ona ich chcela vytlačiť, oni kričali a nadávali jej. Potom ju pretlačili a vošli dnu. Háдали sa, ona trvala na tom, že ich tam nechce, ale oni jej vraveli, že darmo ich vyhadzuje, že oni tam spať budú. Stále ich posielala preč, kričala a volala o pomoc. V dome bola aj pani L., ktorá sa skryla, nepostavila sa za ňu. V čase keď na nich v kuchyni kričala, G. L. prišiel ku nej, chytil ju za krk, ale pustil ju a ona spadla na zem. Nespôsobil jej tým žiadne zranenia. Sama sa postavila a znovu kričala na nich aby odišli, ale nechceli to urobiť. Preto sa obula a obliekla a vyšla von a išla do blízkeho Hotela Gerlach, kde požiadala pána na službe, aby zavolať políciu, čo aj urobil, povedala mu, že ju chceli zbiť, nič viac okrem toho. Keď sa vrátila domov L. tam ešte boli, keď im povedala, že volala políciu tak odišli. Poškodená si neželala, aby ich zavreli, nakoľko G. je trošku z rodiny.

Svedkyňa - poškodená bola vo veci znovu vypočutá dňa 2.2.2021 na Oddelení dlhodobých chorých Nemocnice Dr. Alexandra v Kežmarku. Súd prečítal v súlade s ust. § 270 ods. 2 Trestného poriadku prepis audiovizuálneho záznamu z jej výsluchu, a zistilo sa, že s poškodenou bola v danej situácii ťažká komunikácia, ku skutku sa napriek veľkej snahe na výsluchu prítomných osôb v podstate nevyjadřila. V súlade s týmto zistením je aj lekárska správa z tohto zdravotníckeho zariadenia zo dňa 4.2.2021, keď bolo zistené, že pacientka bola od začiatku hospitalizácie dezorientovaná, neschopná spolupráce pri vyšetreniach odpovedá nepresne a očividne konfabuluje. Dňa 12.1.2021 Oddelenie vnútorného lekárstva Nemocnice Poprad a. s. oznámilo, že trpela na neliečený vysoký tlak. Výsluch pacientky je možný, nebola v tom čase plne orientovaná.

Z týchto dôvodov je možné uzavrieť, že v danom čase nebolo možné svedkyňu - poškodenú vzhľadom na jej zdravotný stav ku skutku vypočúť, a možno sa dôvodne domnievať, že to nebolo možné urobiť ani v štádiu hlavného pojednávania. Treba dodať, že prečítané výpovede poškodenej po súhlase strán trestného konania napadol iba obžalovaný A. L. s tým, že ho poškodená obvinila z toho, čo neurobil.

Z výpovede poškodenej vyplýva, že si neuplatnila nárok na náhradu škody, v priebehu procesu pred prvostupňovým súdom s týmto komunikovala, dokonca navrhla vykonať dôkazy, riadne a včas preberala predvolania na úkony súdu, ktorých sa nezúčastňovala. Súd sa stotožnil so stanoviskom znalkyne, podľa ktorej je možné vykonávať s poškodenou ďalšie úkony trestného konania, no nemalo by to adekvátny význam, keďže si poškodená na túto udalosť nespomína.

Súd na návrh procesných strán a s ich súhlasom prečítal znalecký posudok PhDr. Karin Štiffelovej z odboru psychológie k osobe svedka - poškodenej, ktorú znalkyňa vyšetřila dňa 23.2.2021 a zistila u nej stredne ťažkú demenciu, v čase vyšetřenia si na vyšetřovanú udalosť nepamätala ani v minimálnej miere. V čase svojho prvého výsluchu, teda v novembri 2020 vysoko pravdepodobne nemala a ani nemá snahu skreslovať prežitú skutočnosť v žiadnom smere, teda ani vo svoj prospech a ani nebola ovplyvňovaná zasa vysoko pravdepodobne nahováraním zo strany iných osôb.

V uvedenom čase možno takmer s určitosťou vylúčiť, aby si poškodená vyšetřovanú udalosť ako takú vymyslela, nakoľko korešponduje i s výpoveďou G. L. zo dňa 12.11.2021 a výpovede týchto dvoch žien v ich jadre, nepopreli ani samotní obvinení. Tento názor znalkyne je možno nad rámec znaleckého dokazovania, ale aj bez toho dospel súd v tomto ohľade k identickému záveru.

Vyššie uvedený dôkaz je podporným dôkazom, ktorý viedol súd k bezpečnému záveru o tom, že prvotný výsluch svedkyne - poškodenej nesie so sebou všetky atribúty zákonného a zároveň plne usvedčujúceho dôkazu v neprospech obžalovaných.

Do spisu boli založené aj znalecké posudky z odvetvia psychiatrie, ktoré vypracovala na obidvoch obvinených súdna znalkyňa MUDr. Beáta Kantorová. Zo záveru posudku mal súd preukázané, že obžalovaný G. L. je osobou psychosomaticky závislou od alkoholu, pod vplyvom ktorého dochádza k poruchám správania, s prejavmi heteroagresie, pričom alkohol pôsobí ako spúšťač agresívneho správania. K pitiu je nekritický, liečenie by nespĺnilo svoj účel. Pobyť obvineného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný.

K podobným záverom dospelá znalkyňa aj ohľadne spoluobžalovaného A. L., ktorý má poruchu psychiky a správania zapríčinenú nadužívaním alkoholu. Alkohol ovplyvňuje jeho správanie, pod jeho vplyvom môže dochádzať k agresívnym prejavom.

Poškodená G. O. bola dňa 12.11.2020 na lekárskom ošetrení, z ktorého vyplýva, že dňa 11.11.2020 utrpela ľahký úraz s ambulantnou formou liečby.

Súd vykonal aj ďalšie listinné dôkazy ich prečítaním tak, aby to bolo v súlade s ust. § 269 Trestného poriadku. Úradné záznamy v spise obsiahnuté poslúžili najmä na vyvodenie záveru o nevypočutí navrhovanej svedkyne Y. W.. Záznamy z dychových skúšok potvrdzujú aj tvrdenia obžalovaných, že v čase incidentu boli pod vplyvom alkoholu. Predmetný výpis z listu vlastníctva svedčí o skutočnosti, že G. O., poškodená v tejto veci je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v Poprade na ul. T. č. XXX/X.

Podľa § 270 Trestného poriadku súd vykonal aj vecný dôkaz z prepisu audiovizuálneho záznamu z linky 158 na základe telefonátu W. D., Hotel Gerlach, z ktorého je zrejmé, že nejaká pani prišla na recepciu tohto hotela s tým, či on nezavolá políciu, že ju niekto prepadol, pričom ju nejakí dvaja páni opití napadli, že chceli u nej spať, že ju bili, že kopali do dverí a tak. Žiadala, aby policajti prišli čo najskôr.

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom:

Obaja obžalovaní sa v uvedenej dobe domáhali vstupu do domu svedkyne - poškodenej, pričom im bolo známe, že si to spolujateľka tejto nehnuteľnosti neželá, ktorú skutočnosť aj predtým oznámila svedkyňi G. L.. Urobila tak kvôli tomu, ako sa správali pod vplyvom alkoholu ku nej v minulosti. Napriek aj tejto vedomosti sa obaja znovu pod vplyvom alkoholu rozhodli, že u poškodenej budú v túto noc spať. Toto rozhodnutie uskutočnili aj napriek značnej nevôli poškodenej, ktorá im fyzicky bránila do domu vojsť. Je samozrejmé, že sa im to v presile aj podarilo. To im však nestačilo, dokonca obžalovaný G. L. voči nej použil aj násilie, následkom čoho spadla na zem. V tomto čase poškodená preukázateľne niekoľkokrát opätovne vyzvala oboch spoluobžalovaných, aby dom opustili. Odišli až po oznámení poškodenu, že zavolala políciu. V dome sa v tom čase nachádzala svedkyňa G. L., manželka G. L., ktorá sa pred ním skryla, nakoľko sa ho bála, pretože v minulosti bol už odsúdený za jej napadnutie.

K tomu treba dodať, že obaja obžalovaní istú formu násillia zo strany G. L. pripustili.

Konanie poškodenej počas incidentu bolo primerané, pokiaľ sa neubránila násilnému vstupu obžalovaných do svojho domu a po potýčke spadla na zem, rozhodla sa správne hľadať pomoc v najbližšom zariadení, kde by jej ju mohli poskytnúť. Je zrejmé, že sa poškodená o seba bála, o čom svedčí aj zistená skutočnosť, že išla hľadať možnosť svojej ochrany narýchlo, keďže sa do Hotela Gerlach dostavila v papučiach a svedka D. žiadala urýchlene zavolať políciu.

Konanie obžalovaných je protiprávne. Domová sloboda jednotlivca je chránená Ústavou Slovenskej republiky a z nej vyplývajúcim príslušnými ustanoveniami Trestného zákona.

Konanie obžalovaných je potrebné kvalifikovať ako zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný G. L. a A. L. sa dopustili trestného činu ako plne trestno-právne zodpovedné subjekty, kde svojim konaním neoprávnene vnikli do obydlija poškodenej G. O. a následne v dome poškodenej neoprávnene zotrvali, a to až do chvíle, keď sa poškodená vrátila z hotela Gerlach a oznámila obžalovaným, že bola volať políciu a tohto konania sa dopustili závažnejším spôsobom konania - násilím a aj napriek tomu, že poškodenú G. O. poznali a vedeli, že poškodená G. O. je osobou vyššieho veku, teda chránená osoba.

Súd sa bližšie zaoberal tým, či možno posúdiť konanie páchatelov ako trestný čin spáchaný voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona je chránenou osobou osoba vyššieho veku.

Podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona sa osobou vyššieho veku na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

V tomto prípade obaja obžalovaní mali vedomosť o veku poškodenej, A. L. na hlavnom pojednávaní uviedol jej vek 80 rokov. Obaja poškodenú dlhší čas poznali, prespávali u nej, občas jej aj pomáhali. Teda im bolo známe aj to, že v súvislosti s vekom poškodenej, menším odporom poškodenej proti ich presile sa do domu dostanú a bez veľkej námahy tam napriek nevôli poškodenej aj zotrávajú. Odchod z domu poškodenej možno spájať so strachom zo zásahu privolanej polície. Motívom konania obžalovaných bolo vydobíť si voči poškodenej pozíciu smerujúcu k tomu, aby u nej prespali.

Možno skonštatovať, že skutková veta rozsudku zodpovedá tomu, aby bolo možné uvedené konanie posúdiť ako konanie spáchané v súvislosti s vekom chránenej osoby.

Pokiaľ súd takto uvažoval, nebral do úvahy znenie ustanovenia § 139 ods. 2 Trestného zákona a na záver skutkovej vety rozsudku doplnil formuláciu, podľa ktorej obaja obžalovaní vedeli, že poškodená je osobou vyššieho veku.

Vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má G. L. jeden záznam a A. L. osem záznamov. V odpise registra trestov má G. L. 9 záznamov, prevažne za násilnú trestnú činnosť, pričom poslednýkrát bol odsúdený na základe trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 58/2019 zo dňa 14.8.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2019, pre trestný čin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 1 rok 4 mesiace, trest vykonal dňa 26.8.2000, taktiež mu bol uložený trest prepadnutia vecí. Z miesta bydliska a ÚVV a ÚVTOS Prešov je hodnotený všeobecne.

A. L. má v odpise registra trestov 8 záznamov, taktiež za násilnú trestnú činnosť, pričom poslednýkrát bol odsúdený na základe rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/36/2020 zo dňa 11.6.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.6.2020, pre trestný čin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 9 mesiacov, trest vykonal dňa 17.10.2020. Z miesta bydliska a ÚVV a ÚVTOS Prešov je hodnotený všeobecne.

Súd potom rozhodoval o uložení zákonného a spravodlivého trestu obidvom obžalovaným, berúc do úvahy všetky zákonné kritériá ukladania trestu v súlade ust. § 34 Trestného zákona. Okrem zhodnotení osôb obžalovaných, vzhľadom na návrh prokurátora sa musel súd starostlivo oboznámiť so všetkými pripojenými spismi týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení oboch páchatel'ov.

Zvlášť musel skúmať, či sa obaja obžalovaní nedopustili opätovnej trestnej činnosti posúdenej ako zločin.

Zistil pritom, že G. L. bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 8T/29/2013-242 z 19.1.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To 33/15 zo dňa 5.5.2015 uznaný vinným zo zločinu podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 21.12.2018. Zároveň bol zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/156/2012-245 zo dňa 15.1.2013, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 5 rokov.

Ďalej zistil, že obžalovaný A. L. bol rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 142/2013 z 11.11.2013 uznaný vinným zo zločinu podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne, ktorý vykonal 25.5.2016.

Toto sú skutočnosti, ktoré viedli súd k úvahe, že obom obžalovaným je potrebné ukladať tresty odňatia slobody v zmysle kritérií uvedených v ustanovení § 38 ods. 5 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takomto prípade sa ustanovenie odseku 6 nepoužije. Súd potom vyrátal takto upravené sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 8 Trestného zákona.

Takto je potom upravená trestná sadzba od 66 mesiacov, t. j. 5 a 1 roka do 8 rokov. Takto uložené tresty sú zo zákona nepodmienečné a boli obom obžalovaným uložené v rovnakej výške.

Obaja obžalovaní boli pre účely výkonu trestu zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

obaja obžalovaní

neoprávnene vnikli do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvali, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím a čin spáchali voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením je až doručenie rozsudku.